

den mibærende Lovs § 10. Naar den første ærede Taler udtalte alle sine Anker mod Loven, men slet ikke kom til Underofficererne, saa har jeg dog ikke villet undlade at bemærke — det er muligt, det er en Misforstaaelse, men jeg kan ikke indse Andet —, at hvis Lovens § 10 havde faaet den samme Affattelse i den nye Lov, havde man faaet en Bestemmelse, der i alt Fald var forstaaeligere, tydeligere og bedre for Underklasserne end det her Foreslaaede. Det, jeg bad om Ordet for, var imidlertid navnlig for at faae Svar paa det Spørgsmaal, hvorledes det kan forenes med Lovens § 10, at der i 4 Tilfælde har fundet Avancement Sted i Intendanturkorpset, uden at nogen Underofficer kom i Betragtning.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal tillade mig ganske kort at imødegaa de forskjellige Bemærkninger, der ere fremkomne med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Jeg skal da først omtale det Par Bemærkninger, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schemann) gjorde med Hensyn hertil. Det var navnlig eet Punkt, han var mindre vel fornøiet med, nemlig at naar Officererne fra Baabnene træde over i Intendanturstaben, skulle de rangere fra neden af. Han mente, saavidt jeg opfattede ham, at de burde beholde den Aldersorden, de tidligere havde havt. Hvis det f. Ex. var ældre Kapitainer, der kom ind i Intendanturstaben, burde de komme ind fremfor de yngre, der vare der i Forveien. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at den almindelige Hærløvs bibeholder den Aldersorden, som Officererne en Gang have faaet; men da denne Lov kommer ud senere end den anden, forekommer det mig ikke, der en Noget i Veien for at træffe en saadan Bestemmelse, der i et enkelt Punkt afviger fra den tidligere, naar den bliver flaaet fast ved Loven og saaledes godkendt. Jeg tror, at naar man ser rigtigt paa Forholdet, vil man indrømme, at det baade er hensigtsmæssigt og nødvendigt, at de nye Officerer, der komme ind i Intendanturstaben, rangere fra neden af. Det beror paa et frit Valg, der er Ingen, der siger til disse Folk, at de skulle træde ind, det er kun dem, som selv ønske det, der komme ind i Staben, og hvis de Officerer, der i Forveien ere i Staben, ere udsatte for at faae den ene Formand foran sig efter den anden, vil Ingen gaa iberind. Den første Betingelse, man stiller for at finde sig vel i en Institution, er, at man nogenlunde kan overse sine Forhold, altsaa her Avancementsforholdene. Hvis altsaa en Kapitain staar i Intendanturstaben som den

Yngste, som den Ottende, naar der er otte, gjør han Regning paa sine Formænds Alder, han siger: de ere saa og saa gamle, om saa og saa mange Aar kan jeg vente under almindelige Forhold at rykke op, og derefter gjør han sit Bestik, men naar han er udset for jævnligt at faae Folk foran sig, fremkommer der en vis Usikkerhed i Stillingen. Dette vil have til Følge, at Folk ikke ville søge ind i Intendanturstaben, hvor det netop er af Bigtighed at have dygtige Folk, og derfor tror jeg, at den heromhandlede Bestemmelse er absolut nødvendig. Jeg tror ikke, at man i saa Henseende kan anfille Sammenligning med Hærens Generalkstab; thi der er det det Normale, at Officererne træde ind og gjøre Tjeneste nogle Aar, og saa gaa ud igjen, og det er en Selvfølge at de da beholde den Aldersorden, de engang have faaet, men her er Tale om et andet Vaaben, en anden Institution, hvor de træde ind for at blive, og de maa altsaa overveie, om de kunne være tjente med at gaa derind under de Betingelser, Loven foreskriver, eller ikke. Det samme ærede Medlem kom ligeledes ind paa et andet Forhold, idet han omtalte Loven, saaledes som den oprindelig er bleven forelagt, inden den blev forandret i Landstthinget, hvorefter det var saaledes, at en Mand kunde komme ind i Intendanturstaben, og naar det viste sig, at han ikke egnede sig til Tjenesten, kunde han træde tilbage til Regnskabsførerpladsen. Som bekendt var det et Punkt, Landstthinget lagde megen Vægt paa. Landstthinget mente ikke at kunne gaa ind paa denne Bestemmelse og tilveiebragte derfor den fuldstændige Sønndring mellem Intendanturstaben og Forplejningskorpset, som her foreligger, idet man mente, at Forplejningskorpset ikke kunde være tjent med at faae en Mand tilbage, som var bragt et andet Sted. Man mente, at naar en Mand ikke egnede sig til at blive i Intendanturstaben, maatte man hellere afstøbe ham. Jeg tilstaaer, at jeg ikke deler den Anskuelse, som Landstthinget har godkendt. Jeg tror ikke, der for saa vidt er nogen Fare ved at bibeholde den Ordning, at den, der først har været i Intendanturstaben, sendes tilbage til Regnskabsførerpladsen, men paa den anden Side indrømmer jeg, at dette Spørgsmaal er af underordnet Betydning, det har kun den Betydning, at Statskassen maasse i enkelte Tilfælde kommer til at udrede Pension oftere end ellers. Det ærede Medlem talte om, at man kunde gjøre et feilt Valg; ja, det er ganske vist, det gaar her som overalt i Livet, at man kan træffe feil; men for-